

ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಸಿಗುತ್ತೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಾತಿಯೊಳವಿತ ಮುತ್ತು. ತೆರೆದರೆ ಕಂಡೀತು. ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಹರಿದ ಉಂಗುಟದಲಿ ನಡಿಗೆಯ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ಇರಾದೆ. ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಕಾಲ ಮರಿ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಕಾಲಮರಿಯ ಆಖ್ಯಾನ.

ಅದಕ್ಕೇ ಪಾದಕ್ಕೊಪ್ಪುವ ಪಾದರಕ್ಷೆಯೊಳಗೆ ಕೈ ತೂರಿಸಿಕೊಂಡೆ ಬರೆಯುವ ಇರಾದೆಗೆನ್ನ ನೂಕಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪಾದದೊಳದ್ದರೂ ಎದೆಯೊಳಗೆ ಆತುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ? ಸುಡುವ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನನ್ನ ಅರ್ಧ ಕ್ಷಿಂಟಲ್ ತೂಕ ಹೊತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ ತಗಾದೆ ತೆಗೆಯದ ನನ್ನ ಹಗುರ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಕುರಿತು ಹಗುರವಾಗಿ ಮಾತಾಡಲಾದೀತೆ. ನೆರಳಲಿ ಕುಂತು

